

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/388/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915209812
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6915209812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermann a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., reg. číslo 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Teplická 7434/147, Piešťany, proti žalovanému: J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, zastúpený Centrom právnej pomoci, so sídlom Nám. Slobody 12, Bratislava, o zaplatenie 656,27 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10C/582/2015 - 71 zo dňa 29. 03. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 269,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 269,40 Eur od 12.10.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku (prvý výrok) a vo výroku, ktorým žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

II. Odvolanie žalovaného voči výroku, ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, o d m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 269,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 269,40 Eur od 12.10.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku (prvý výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že úverová zmluva, ktorá je predmetom sporu neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 2 uvedeného zákona. Zmluva neobsahuje presne určenú úrokovú sadzbu úveru, celkovú výšku poskytnutého spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pomernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Preto okresný súd konštatoval, že s poukazom na vyššie uvedené zaviazal žalovaného na zaplatenie rozdielu medzi skutočným čerpaným úverom vo výške 800,- Eur a tým, čo žalovaný aj skutočne zaplatil, teda sumy 530,60 Eur. Súd prvej inštancie tak zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 269,40 Eur, preto v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň priznal žalobcovi aj úrok z omeškania odo dňa 12. 10. 2013 až do zaplatenia. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len „OSP“).

3. Proti rozsudku sa odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo rozhodol tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne. Uplatnil si náhradu trov konania. Namietal, že predložený výpis zo strany žalobcu je chaotický, nakoľko sú v ňom rozlíšené len splátky, úhrady a úroky z omeškania. Vo výpise absentuje rozpočítanie úhrad na tieto jednotlivé položky, ako poplatok za vedenie účtu, poplatok za možnosť odloženia splátok alebo úrok. Poukázal na to, že dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi, ktorého úlohou je presne špecifikovať uplatnený nárok. Samotnú zmluvu z ktorej odvodzuje vzniknutý dlh, navyše nie je možné považovať za platnú, čo jednoznačne konštatuje aj prvoinštančný súd. Žalovaný sa ale nestotožňuje s názormi súdu ohľadne postúpenia pohľadávky a jej zosplatenia právnym predchodcom žalobcu. Žalovaný má za to, že žalobca neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejмый skutkový dej, na základe ktorého sa uplatňuje právo, a to tak, aby bola možná jeho presná individualizácia a je vylúčená zámena s iným skutkom. K návrhu je pripojená výzva na splatenie celého úveru, datovaná dňa 25. 09. 2013, pričom z predloženého podacieho hárku je zrejмый, že na odoslanie bola podaná až 27.09.2013. Žalobca nepreukázal zaslanie upomienok právnym predchodcom žalovanému. Má za to, že žalobca, ani jeho právny predchodca nepostupovali s náležitou odbornou starostlivosťou pri postupovaní pohľadávky z úverovej zmluvy. Zo samotného návrhu, ako aj z priložených listinných dôkazov nie je zrejмый, kedy došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky. V žalobe sa neuvádza dátum, ale v pripojenom dokumente - Oznámenie o postúpení pohľadávky, Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia sa uvádza dátum 18. 03. 2013 a v zmluve 25.09.2013. Nie je teda zrejмый, kedy došlo k podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky. Zároveň ostáva otázne, či právna zástupkyňa bola splnomocnená aj na zaslanie oznámenia o postúpení pohľadávky, a či postúpenie nemalo byť oznámené priamo právnym predchodcom žalobcu.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanému uviedol, že žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a na odvolanie žalovaného neprihliadal, nakoľko považuje celé odvolanie za nedôvodné. Žalobca nechápe, čo sa týmto odvolaním snaží dosiahnuť žalovaný, nakoľko súd prvej inštancie subsumoval právny vzťah pod ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. a na základe neho stanovil bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej úverovej zmluvy, keďže zmluva neobsahovala zákonom požadované obligatórne náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Podľa názoru žalobcu, predložené listinné dôkazy, ktoré sú prílohou žaloby preukazujú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom spore (AB 1 B. V.), preto námietka aktívnej legitímácie žalovaného je nedôvodná. Žalobca v predmetnom spore aktívnu vecnú legitímáciu ako hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) preukázal listinným dôkazom: „Oznámenie o postúpení pohľadávky“. Súčasťou žalobného návrhu je listinný dôkaz - „Plnomocentvo udelené spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. pre advokátsku kanceláriu GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o.“, ktorá v mene právneho predchodcu veriteľa t.j. v mene postupcu oznámila v súlade s § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Žalobca zdôraznil, že postúpením pohľadávky nedošlo v žiadnom ohľade k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko nedošlo ani k zmene podmienok dohodnutých v úverovej zmluve ani k zmene platobných údajov. Žalovaná pohľadávka síce bola postúpená na žalobcu, avšak táto aj naďalej zostala v správe pôvodného veriteľa. O tejto skutočnosti svedčí i ten fakt, že platobné údaje - teda číslo účtu ani variabilný symbol, ostali naďalej rovnaké. Žalobca ďalej uviedol, že je pravdou že v listine označenej ako oznámenie o postúpení pohľadávky sú uvedené údaje, ktoré sa nezhodujú s podaným návrhom na začatie konania, ale žalobca predložil súdu overenú fotokópiu výpisu z obchodného registra súdu, ktorý preukazuje právnu subjektivitu spoločnosti AB 2 B.V. a reg. č.: 572 79 667 a zároveň bola konajúcemu súdu predložená fotokópia zmluvy o postúpení pohľadávky zo zmluvy č. 6109055387 zo dňa 25.09.2013. Zároveň zmluva o postúpení pohľadávky po obsahovej stránke obsahuje všetky náležitosti a odstraňuje nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Čo sa týka listiny - oznámenie o postúpení pohľadávky, sa žalobca odvolával na ustanovenie § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný). Podľa žalobcu je nepochybné, že medzi postupcom a postupníkom došlo k prevode práv a povinností na základe zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu, a preto chyby v písaní nevyvolávajú neplatnosť právneho úkonu za predpokladu, že význam (obsah) prejavu vôle je nepochybný, nakoľko k chybám došlo pri písomnom vyhotovení právneho úkonu, spravidla nepozornosťou, bez vplyvu na slobodu, vážnosť, určitosť a zrozumiteľnosť prejavu vôle a bez pôsobenia omylu.

5. Odvolanie žalovaného bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 21. 04. 2016, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 01. 07. 2016 zrušený zákonom

č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Z citovaných ustanovení vyplýva, že vzhľadom na skutočnosť, že odvolacie konanie prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého ostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zachované.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania účinného OSP aktuálne § 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP) aktuálne § 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a § 202 OSP aktuálne § 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP aktuálne § 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať, alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom prvom a tretom výroku ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 269,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 269,40 Eur od 12.10.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti napadnutého rozsudku a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal a rozhodol v znení enunciátu svojho rozhodnutia. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozhodnutia. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Na doplnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôraznenie jeho správnosti odvolací súd uvádza:

10. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (ods. 2).

11. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

12. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

13. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasledujúce Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka a obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi. Nemení sa nič na jeho postavení dlžníka, teda na jeho povinnosti dlh splatiť, ale postavenie dlžníka sa potom, ako mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky postúpenie oznámi, spôsobom predpokladaným v ust. § 526 Občianskeho zákonníka mení len v tom, že namiesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V/82/2005 zo dňa 28. 11. 2007). Súdna prax dospela k záveru, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia

vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 119/2003). Neskoršia súdna prax sa odklonila od uvedeného názoru v tom zmysle, že dlžník je oprávnený domáhať sa skúmania platnosti postúpenia, ak zmluvy o postúpení pohľadávok bola uzavretá v rozpore so zákonom, kedy nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník. Túto súdnu prax odobril aj Ústavný súd SR (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo 49/2008, 1 Cdo 76/2007, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 337/2012). Názor, že oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, však zostal vo všeobecnosti nedotknutý (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11. 09. 2014). Uvedené závery v plnom rozsahu platia za predpokladu, že k postúpeniu pohľadávky dôjde pred začatím konania (ide o skúmanie vecnej legitímácie účastníkov konania).

14. Z ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka súčasne vyplýva, že v prípade, ak by postupca svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplnil, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky oznamuje bez toho, že by mu musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Preukázaním sa má na mysli predĺženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. V prípade vymáhania nároku postupníkom súdnou cestou stačí, ak je okolnosť postúpenia pohľadávky súčasťou skutkového odôvodnenia návrhu a preukázaná priloženými dôkazmi s tým, že dorúčením je oznámené postúpenie pohľadávky odporcovi ako dlžníkovi.

15. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že postupca (Home Credit Slovakia, a. s.) podľa podacieho hárku priloženého k žalobe, č. EPH003470096, odovzdal oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19. 11. 2014 adresované žalovanému pošte na doručenie (č. I. 22 spisu). Ďalej z listiny označenej ako „postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 6109055387 (č. I. 60 spisu) vyplýva, že pohľadávka, ktorá je predmetom konania bola postúpená z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

16. S poukazom na vyššie uvedené, krajský súd ako súd odvolací dodáva, že dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky mohol teda žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu (Home Credit Slovakia a.s.) o postúpení pohľadávky žalovanej alebo predložením zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 516 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Nakoľko žalobca preukázal doručovanie oznámenia pohľadávky žalovanému ako aj na výzvu súdu doručil zmluvu o postúpení pohľadávky, krajský súd konštatuje, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky. Na základe uvedeného krajský súd ako súd odvolací uzatvára, že právny predchodca žalobcu zosplatnil zvyšok nesplateného úveru, preukázateľne vyzval žalovaného na zaplatenie nesplateného zostatku úveru, nakoľko žalovaný porušil svoje povinnosti úver splácať riadne a včas, a svoju pohľadávku následne aj postúpil na žalobcu.

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v prvom a treťom výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. Pokiaľ ide o druhý výrok rozhodnutia okresného súdu, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, v tejto časti odvolací súd odvolanie žalovaného podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol, pretože na podanie odvolania žalovaný v tomto rozsahu nebol oprávnená, keďže jeho návrhu na zamietnutie žaloby bolo vyhovené.

19. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).